

Закон за българското гражданство

Обн., ДВ, бр. 136 от 18.11.1998 г., в сила от 19.02.1999 г. т. 1, р. 3, № 174

Глава първа

ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ

Чл. 1. Този закон определя условията и реда за придобиване, загубване и възстановяване на българското гражданство.

Чл. 2. Българското гражданство се урежда от Конституцията на Република България, от закона и от международните договори, които са в сила при настъпването на фактите или събитията, свързани с гражданството.

Чл. 3. Български гражданин, който е и гражданин на друга държава, се смята само за български гражданин при прилагането на българското законодателство, освен ако в закон е предвидено друго.

Чл. 4. Гражданство не може да се установява по съдебен ред.

Чл. 5. Сключването или разтрогването на брака между български гражданин и чужд гражданин или промяната на гражданството на единия от съпрузите по време на брака не променя по право гражданството на другия съпруг.

Чл. 6. Осиновяването не променя гражданството на осиновения.

Чл. 7. (1) Никой не може да бъде лишен от българско гражданство освен в случаите, изрично предвидени в този закон.

(2) Всеки има право на избор на гражданство.

Глава втора

ПРИДОБИВАНЕ НА БЪЛГАРСКО ГРАЖДАНСТВО

Раздел I

Придобиване на българско гражданство по произход

Чл. 8. Български гражданин по произход е всеки, на когото поне единият родител е български гражданин.

Чл. 9. Български гражданин по произход е и всяко лице, което е припознато от български гражданин или чийто произход от български гражданин е установен със съдебно решение.

Раздел II

Придобиване на българско гражданство по месторождение

Чл. 10. Български гражданин по месторождение е всяко лице, родено на територията на Република България, ако не придобива друго гражданство по произход.

Чл. 11. Смята се, че е родено на територията на Република България дете, намечено на тази територия, чиито родители са неизвестни.

Раздел III

Придобиване на българско гражданство по натурализация

Чл. 12. Лице, което не е български гражданин, може да придобие българско гражданство, ако към датата на подаване на молбата за натурализация:

1. е пълнолетно;
2. преди не по-малко от 5 години е получило разрешение за постоянно пребиваване в Република България;
3. не е осъждано за умишлено престъпление от общ характер от български съд и срещу него няма образувано наказателно производство за такова престъпление, освен ако е реабилитирано;
4. има доход или занятие, което му дава възможност да се издържа в Република България, и
5. владее български език, което се установява по ред, определен с наредба на министъра на образованието и науката.

Чл. 13. Лице, което не е български гражданин, отговаря на условията по чл. 12, т. 1, 3, 4 и 5 и преди не по-малко от 3 години към датата на подаване на молбата за натурализация е получило разрешение за постоянно пребиваване в Република България, може да придобие българско гражданство, ако отговаря и на едно от следните изисквания:

1. не по-малко от 3 години има и продължава да е в законно сключен брак с български гражданин;
2. има предоставен статут на бежанец;
3. родено е в Република България;
4. разрешението за постоянно пребиваване е получено преди да навърши пълнолетие;

5. има дете, ненавършило 18 години, което е български гражданин.

Чл. 14. Лице, което не е български гражданин, може да придобие българско гражданство, ако отговаря на условията по чл. 12, т. 1, 3, 4 и 5 и преди не по-малко от 3 години към датата на подаване на молбата за натурализация има разрешение за постоянно пребиваване в Република България.

Чл. 15. Лице, което не е български гражданин, може да придобие българско гражданство по натурализация, без да са налице условията по чл. 12, т. 2 и 4, ако отговаря на едно от следните изисквания:

1. е от български произход;
2. осиновен е от български гражданин.

Чл. 16. Лице, което не е български гражданин, може да придобие българско гражданство, без да са налице условията по чл. 12, ако Република България има интерес от натурализацията му или ако лицето има особени заслуги към Република България в обществената и икономическата сфера, в областта на науката, технологията, културата или спорта.

Чл. 17. Децата до 14-годишна възраст придобиват българско гражданство, ако родителите им или преживелият от тях приемат българско гражданство или ако само един от родителите им стори това, в случай че другият е български гражданин. При същите условия децата от 14- до 18-годишна възраст придобиват българско гражданство, ако поискат това.

Чл. 18. (1) Деца до 14-годишна възраст, на които само единият от родителите е български гражданин, в случай че нямат българско гражданство, могат да станат български граждани, без да са налице условията по чл. 12, ако двамата родители или преживелият от тях дадат писмено съгласие за това. Не се изисква съгласието на родител, който е лишен от родителски права. При същите условия могат да придобият българско гражданство и децата от 14 до 18 години, ако поискат това.

(2) При условията на ал. 1 могат да придобият българско гражданство и лица, осиновени от български гражданин.

Чл. 19. Молбата на лице, което отговаря на условията за придобиване на българско гражданство по натурализация, се отхвърля, ако с оглед на поведението му съществуват сериозни причини да се смята, че молителят представлява заплаха за обществения ред, обществения морал, общественото здраве или за националната сигурност.

Глава трета

ЗАГУБВАНЕ НА БЪЛГАРСКО ГРАЖДАНСТВО

Раздел I

Освобождаване от българско гражданство

Чл. 20. Български гражданин, който постоянно живее в чужбина, може да поиска освобождаване от българско гражданство, ако е придобил чуждо гражданство или ако има данни за открита процедура за придобиване на чуждо гражданство.

Чл. 21. (1) Освобождаването на родителите от българско гражданство освобождава от българско гражданство и ненавършилите 14-годишна възраст техни деца само ако е направено искане и за тях. За освобождаване на децата от 14- до 18-годишна възраст се изисква и тяхното съгласие.

(2) Когато само единият от родителите е подал молба за освобождаване от българско гражданство, децата могат да бъдат освободени при условията на ал. 1 само ако и другият родител е дал съгласието си. Съгласието на родителя не се изисква, когато той е лишен от родителски права.

Раздел II

Отмяна на натурализацията

Чл. 22. (1) Натурализация, въз основа на която е придобито българско гражданство, може да бъде отменена, ако лицето:

1. си е послужило с данни или факти, станали основание за придобиване на българско гражданство, за които е установено по съдебен ред, че са неверни, и/или

2. е укрило данни или факти, които, ако са били известни, биха били основание за отказ за придобиване на българско гражданство.

(2) Отмяната на натурализацията е допустима само до изтичане на 10 години от придобиването на българското гражданство.

Чл. 23. Отмяната на натурализацията на единия съпруг не отменя натурализацията на другия съпруг и на децата, освен ако те са получили българското гражданство въз основа на същите неверни или укрити данни или факти.

Раздел III

Лишаване от българско гражданство

Чл. 24. Лице, което е придобило българско гражданство по натурализация, може да бъде лишено от него, ако е осъдено с влязла в сила присъда за тежко престъпление против републиката, при условие че се намира в чужбина и не остава без гражданство.

Чл. 25. Лишаването от гражданство на единия съпруг не променя гражданството на другия съпруг и на децата.

Глава четвърта

ВЪЗСТАНОВЯВАНЕ НА БЪЛГАРСКО ГРАЖДАНСТВО

Чл. 26. (1) Гражданството на лице, освободено от българско гражданство, може да бъде възстановено по негова молба, ако:

1. не е осъждано с влязла в сила присъда за умишлено престъпление в държавата, в която живее, или в Република България, и
2. не представлява заплаха за обществения ред, обществения морал, общественото здраве или за националната сигурност.

(2) Гражданството на лице от небългарски произход, освободено от българско гражданство по негова молба или по силата на изселнически спогодби, сключени от Република България, може да бъде възстановено при условията на ал. 1 и ако лицето е получило разрешение за постоянно пребиваване в Република България най-малко три години преди подаването на молбата.

Чл. 27. Гражданството на лице, лишено от българско гражданство, може да бъде възстановено, ако се установи, че не е имало основание за лишаване или ако основанието е загубило своето значение.

Чл. 28. (1) При възстановяване на българското гражданство на родителите български граждани стават и децата им, ненавършили 14-годишна възраст. Децата от 14- до 18-годишна възраст стават български граждани, ако и те са поискали това.

(2) Когато възстановяването се иска само от единия родител, децата могат да придобият българско гражданство при условията на ал. 1 само ако и другият родител е дал съгласието си. Съгласието на родителя не се изисква, когато той е лишен от родителски права.

Глава пета

ПРОИЗВОДСТВО ВЪВ ВРЪЗКА С БЪЛГАРСКОТО ГРАЖДАНСТВО

Чл. 29. (1) Придобиване на българско гражданство по натурализация, освобождаване от българско гражданство и възстановяване на българско гражданство се извършват по молба на заинтересуваното лице, подадена лично, по пощата или

чрез изрично упълномощено по нотариален ред лице. Молбите, подадени по пощата или чрез пълномощник, трябва да бъдат с нотариално заверен подпис.

(2) За малолетните молбата се подава от техните родители или настойници, а за непълнолетните тя се приподписва от родителите или от попечителите им. Не се изисква съгласието на родител, който е лишен от родителски права.

Чл. 30. Предложение за придобиване на българско гражданство по чл. 16 се прави от министъра, отговарящ за съответната област, в която Република България има интерес от натурализацията на лицето или в която то има особени заслуги. Лицето, което ще придобива българско гражданство, трябва да е дало предварително писмено съгласие за това.

Чл. 31. (1) Предложение за отмяна на натурализация или за лишаване от българско гражданство се прави от главния прокурор.

(2) Ако са налице условията по чл. 22 или 24, министърът на правосъдието и правната евроинтеграция може и сам да направи предложение за отмяна на натурализация или за лишаване от българско гражданство.

Чл. 32. (1) Молбата и предложенията по чл. 29, 30 и чл. 31, ал. 1 се отправят до министъра на правосъдието и правната евроинтеграция.

(2) Когато молителят живее в чужбина, молбата може да се подаде чрез дипломатическото или консулското представителство на Република България, което задължително дава мотивирано становище.

(3) Молбата и документите, които се прилагат към нея, трябва да бъдат написани на български език.

Чл. 33. (1) При Министерството на правосъдието и правната евроинтеграция има Съвет по гражданството, който се състои от председател - заместник-министър на правосъдието и правната евроинтеграция, и членове - по един представител на Министерството на правосъдието и правната евроинтеграция, Министерството на външните работи, Министерството на вътрешните работи, Министерството на регионалното развитие и благоустройството, Министерството на труда и социалната политика, на Министерството на здравеопазването и на органите за българите в чужбина и за бежанците.

(2) На заседанията на Съвета по гражданството може да присъства представител на Президента на Република България.

(3) Съветът по гражданството дава мнение по молбите и предложенията, свързани с българското гражданство.

(4) Министърът на правосъдието и правната евроинтеграция определя поименния състав на Съвета по гражданството по предложение на ръководителите на съответните ведомства по ал. 1 и издава правилник за дейността му.

Чл. 34. Министърът на правосъдието и правната евроинтеграция въз основа на мнението на Съвета по гражданството прави предложение до Президента на Република България за издаване на указ или за отказ за издаване на указ за придобиване, възстановяване, освобождаване или лишаване от българско гражданство, както и за отмяна на натурализация.

Чл. 35. Министърът на правосъдието и правната евроинтеграция прави предложение за издаване на указа по чл. 34 в срок до:

1. три месеца - по молбите на лица от български произход за придобиване на българско гражданство по натурализация или за възстановяване на българско гражданство;
2. три месеца - по предложенията за придобиване на българско гражданство по чл. 16, както и за отмяна на натурализация или за лишаване от българско гражданство;
3. шест месеца - по молбите за освобождаване от българско гражданство или за възстановяване на българско гражданство;
4. дванадесет месеца - по молбите за придобиване на българско гражданство по натурализация.

Чл. 36. Придобиването на българско гражданство по натурализация, възстановяването на българско гражданство, освобождаването и лишаването от гражданство и отмяната на натурализация се извършват с указ на Президента на Република България. Указът влиза в сила от деня на издаването му.

Чл. 37. (1) За промените в гражданството на лицата Министерството на правосъдието и правната евроинтеграция издава удостоверение.

(2) След получаване на указа по чл. 36 Министерството на правосъдието и правната евроинтеграция уведомява:

1. общините или кметствата, където е постоянният адрес на лицето - за вписване на промените в гражданството в регистрите за гражданското състояние на населението;
2. Министерството на вътрешните работи и Министерството на външните работи - за издаване или изземване на български документи за самоличност.

Чл. 38. В Министерството на правосъдието и правната евроинтеграция се водят:

1. дневник за молбите и предложенията за придобиване на българско гражданство, за отмяна на натурализация, за възстановяване, за освобождаване и за лишаване от българско гражданство;

2. регистър на лицата, придобили българско гражданство по натурализация;
3. регистър на лицата, загубили българско гражданство;
4. регистър на лицата с възстановено българско гражданство.

Чл. 39. (1) По молба на заинтересуваното лице Министерството на правосъдието и правната евроинтеграция издава удостоверение за гражданство, в което се посочва дали лицето е или не е български гражданин съгласно регистрите, които се водят в министерството.

(2) Удостоверението по ал. 1 има срок на валидност 1 година от издаването му.

Чл. 40. (1) Информация за гражданството на лицата могат да искат:

1. лицето, данни за гражданството на което се съхраняват, а след смъртта му - неговите наследници;
2. органите на съдебната власт, министерствата и органите на местното самоуправление и местната администрация в рамките на тяхната компетентност и в случаите, определени със закон.

(2) Министърът на правосъдието и правната евроинтеграция осигурява опазването и съхраняването на документите, свързани с гражданството.

Чл. 41. Ведомствата, общините и кметствата са длъжни да предоставят на Министерството на правосъдието и правната евроинтеграция при поискване данни или становища във връзка с производството по българското гражданство.

ДОПЪЛНИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

§ 1. При разногласие между родителите, както и при разногласие между непълнолетните и родителите или попечителите им в случаите по чл. 18, 21, 28 и 29 спорът се решава от районния съд, чието решение е окончателно.

§ 2. По смисъла на този закон:

1. "Лице от български произход" е лице, на което поне единият възходящ е българин.
2. "Лице, постоянно живеещо в чужбина" е лице, което живее извън Република България повече от девет месеца през всяка календарна година, освен ако пребиваването в чужбина е в изпълнение на държавна служба от лицето или съпруга му или е свързано само с обучение.

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

§ 3. С влизането в сила на този закон се възстановява българското гражданство на лица, които са лишени от българско гражданство по Закона за българското поданство от 1940 г. и по Закона за българското гражданство от 1948 г.

§ 4. Възстановява се българското гражданство на български граждани, освободени от българско гражданство, без да са направили искане за това, и изселили се в страни, с които България не е сключила изселнически спогодби, ако в едногодишен срок от влизането в сила на този закон направят формално искане до министъра на правосъдието и правната евроинтеграция. Когато лицата живеят в чужбина, исканията могат да се правят чрез дипломатическите или консулските представителства на Република България.

§ 5. Молбите, подадени до влизането в сила на този закон, се разглеждат и решават при досегашните условия и по досегашния ред.

§ 6. Този закон отменя Закона за българското гражданство (обн., ДВ, бр. 79 от 1968 г.; изм., бр. 36 от 1979 г., бр. 64 от 1986 г. и бр. 38 от 1989 г.).

§ 7. (1) Министърът на правосъдието и правната евроинтеграция издава наредба за прилагането на глава пета.

(2) За извършваните действия и издаваните документи в производството във връзка с българското гражданство се събират такси в размери, определени с тарифа на Министерския съвет.

§ 8. (1) Този закон влиза в сила 3 месеца след обнародването му в "Държавен вестник".

(2) В срока по ал. 1 министърът на правосъдието и правната евроинтеграция и министърът на образованието и науката издават актовете по прилагането на закона.

§ 9. Изпълнението на закона се възлага на министъра на правосъдието и правната евроинтеграция.